

USTAWA
z dnia 30 maja 2008 r.

Opracowano na pod-
stawie: Dz.U. z 2008
r. Nr 116, poz. 730.

o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej¹⁾

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa określa zasady wspierania działalności innowacyjnej poprzez:

- 1) udzielanie kredytu technologicznego przez banki kredytujące i premii technologicznej przez Bank Gospodarstwa Krajowego;
- 2) nadawanie przedsiębiorcy statusu centrum badawczo-rozwojowego.

Art. 2.

1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) badania – badania naukowe w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 238, poz. 2390, z późn. zm.²⁾);
- 2) bank kredytujący – bank udzielający kredytu technologicznego w związku z umową zawartą z Bankiem Gospodarstwa Krajowego;
- 3) działalność innowacyjna – działalność polegającą na opracowaniu nowej technologii i uruchomieniu na jej podstawie wytwarzania nowych lub znacząco ulepszonych towarów, procesów lub usług;
- 4) inwestycja technologiczna – inwestycję polegającą na:
 - a) zakupie nowej technologii, jej wdrożeniu oraz uruchomieniu na jej podstawie wytwarzania nowych lub znacząco ulepszonych towarów, procesów lub usług albo
 - b) wdrożeniu własnej nowej technologii oraz uruchomieniu na jej podstawie wytwarzania nowych lub znacząco ulepszonych towarów, procesów lub usług;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym, ustawę z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, ustawę z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym i ustawę z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 85, poz. 727 i Nr 179, poz. 1484 oraz z 2007 r. Nr 115, poz. 795.

- 5) jednostka naukowa – jednostkę naukową w rozumieniu art. 2 pkt 9 lit. a-f ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki;
- 6) kredyt technologiczny – kredyt udzielany przedsiębiorcy przez bank kredytujący na realizację inwestycji technologicznej, który jest częściowo spłacany ze środków Funduszu Kredytu Technologicznego w formie premii technologicznej, do wysokości i na warunkach określonych w ustawie;
- 7) mały przedsiębiorca – małe przedsiębiorstwo w rozumieniu Załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. WE L 10 z 13.01.2001), w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 i rozszerzającym jego zakres w celu włączenia pomocy dla badań i rozwoju (Dz.Urz. UE L 63 z 28.02.2004);
- 8) mikroprzedsiębiorca – mikroprzedsiębiorstwo w rozumieniu Załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. WE L 10 z 13.01.2001), w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 i rozszerzającym jego zakres w celu włączenia pomocy dla badań i rozwoju (Dz.Urz. UE L 63 z 28.02.2004);
- 9) nowa technologia – technologię w postaci prawa własności przemysłowej lub usługi badawczo-rozwojowej (w rozumieniu Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług), która umożliwia wytwarzanie nowych lub znacząco ulepszonych towarów, procesów lub usług i nie jest stosowana na świecie dłużej niż 5 lat;
- 10) prace rozwojowe – prace rozwojowe w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki;
- 11) premia technologiczna – kwotę przyznaną przedsiębiorcy ze środków Funduszu Kredytu Technologicznego przez Bank Gospodarstwa Krajowego, na zasadach określonych w ustawie, na spłatę części kapitału kredytu technologicznego;
- 12) przedsiębiorca – przedsiębiorstwo w rozumieniu Załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. WE L 10 z 13.01.2001), w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 i rozszerzającym jego zakres w celu włączenia pomocy dla badań i rozwoju (Dz.Urz. UE L 63 z 28.02.2004);
- 13) średni przedsiębiorca – średnie przedsiębiorstwo w rozumieniu Załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001/ z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. WE L 10 z 13.01.2001), w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE)

- nr 70/2001 i rozszerzającym jego zakres w celu włączenia pomocy dla badań i rozwoju (Dz.Urz. UE L 63 z 28.02.2004);
- 14) udział własny – udział przedsiębiorcy w finansowaniu inwestycji technologicznej pochodzący ze środków innych niż środki kredytu technologicznego lub środki uzyskane przez przedsiębiorcę w związku z udzieloną pomocą publiczną, w szczególności w formie kredytów, gwarancji lub poręczeń, na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku;
 - 15) używane środki trwałe – środki trwałe stanowiące:
 - a) budynki i budowle lub ich części – jeżeli od końca roku, w którym zakończono budowę tych obiektów budowlanych, minęło co najmniej 5 lat,
 - b) pozostałe środki trwałe, z wyjątkiem gruntów, których okres używania przez przedsiębiorcę dokonującego ich dostawy wyniósł co najmniej 6 miesięcy– które nie zostały nabyte lub wytworzone z wykorzystaniem pomocy publicznej;
 - 16) zakończenie inwestycji technologicznej – zapłacenie przez przedsiębiorcę realizującego inwestycję technologiczną wszystkich faktur dokumentujących wydatki poniesione na realizację inwestycji technologicznej.
2. Ilekroć w ustawie jest mowa o fakturach, należy przez to rozumieć także inne dowody księgowe o równoważnej wartości dowodowej.

Rozdział 2

Udzielanie kredytu technologicznego i premii technologicznej

Art. 3.

1. Kredyt technologiczny jest udzielany przez bank kredytujący mikroprzedsiębiorcy, małemu lub średniemu przedsiębiorcy posiadającemu zdolność kredytową.
2. Udzielanie kredytu technologicznego oraz premii technologicznej następuje zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1628/2006 z dnia 24 października 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do regionalnej pomocy inwestycyjnej (Dz.Urz. UE L 302 z 1.11.2006), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1628/2006”, oraz zgodnie z przepisami dotyczącymi wydatkowania środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.
3. Kredyt technologiczny nie może być udzielany na realizację:
 - 1) dużego projektu inwestycyjnego w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404);
 - 2) inwestycji w sektorze hutnictwa żelaza i stali, włókien syntetycznych, górnictwa węgla, budownictwa okrętowego, rybołówstwa i akwakultury;
 - 3) inwestycji polegającej na wytwarzaniu produktów mających imitować lub zastępować mleko i przetwory mleczne, o których mowa w art. 3 ust. 2 roz-

- porządzenia EWG nr 1898/87 z dnia 2 lipca 1987 r. w sprawie ochrony oznaczeń stosowanych w obrocie mlekiem i przetworami mlecznymi (Dz.Urz. WE L 182 z 3.07.1987 r., str. 36; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 247), i obrocie tymi produktami;
- 4) inwestycji polegającej na produkcji pierwotnej (uprawa, hodowla) produktów wymienionych w Załączniku nr 1 do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.
4. Kredyt technologiczny nie może być udzielany na zakup, leasing lub wynajem środka trwałego, w którym została wdrożona nowa technologia będąca przedmiotem inwestycji technologicznej finansowanej za pomocą kredytu technologicznego.
 5. Bank kredytujący nie może uzależnić udzielenia kredytu technologicznego od prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności eksportowej towarów lub usług powstałych w wyniku inwestycji technologicznej lub od utworzenia przez przedsiębiorcę zagranicznej sieci dystrybucyjnej, lub od funkcjonowania takiej sieci, lub od uprzywilejowania towarów krajowych względem towarów importowanych.
 6. Oprocentowanie kredytu technologicznego nie może być wyższe niż średnie oprocentowanie pozostałych kredytów inwestycyjnych udzielanych przez bank kredytujący.
 7. Warunki udzielania kredytu technologicznego, w szczególności prowizje i opłaty, nie mogą być mniej korzystne niż warunki proponowane przy udzielaniu przez bank kredytujący innych kredytów inwestycyjnych.
 8. Bank kredytujący może zawierać umowy o udzielenie kredytu technologicznego do dnia 31 października 2013 r.

Art. 4.

1. Udział własny przedsiębiorcy realizującego inwestycję technologiczną w finansowaniu tej inwestycji nie może stanowić mniej niż 25% wydatków, o których mowa w art. 10 ust. 5 i 6.
2. Rozpoczęcie realizacji inwestycji technologicznej finansowanej kredytem technologicznym może nastąpić po przyznaniu przez Bank Gospodarstwa Krajowego promesy premii technologicznej.
3. Bank Gospodarstwa Krajowego może przyznać promesę premii technologicznej do dnia 15 września 2013 r.
4. Produkcja towarów lub świadczenie usług wynikające ze zrealizowania inwestycji technologicznej muszą być kontynuowane w województwie, w którym została zrealizowana inwestycja technologiczna, albo w m.st. Warszawie, jeżeli inwestycja technologiczna została zrealizowana w m.st. Warszawie, co najmniej przez 3 lata od dnia zakończenia inwestycji technologicznej, pod rygorem zwrotu przez przedsiębiorcę wypłaconej premii technologicznej wraz z odsetkami, o których mowa w art. 14 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.Urz. UE L 83 z 27.03.1999).

Art. 5.

1. Wniosek o udzielenie kredytu technologicznego przedsiębiorca składa do banku kredytującego.
2. W terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, bank kredytujący zawiera z przedsiębiorcą warunkową umowę kredytu technologicznego albo przyznaje promesę kredytu technologicznego. Bank kredytujący uzależnia zawarcie warunkowej umowy kredytu technologicznego albo wystawienie promesy kredytu technologicznego od posiadania przez przedsiębiorcę zdolności kredytowej na potrzeby kredytu technologicznego.
3. Przedsiębiorca, za pośrednictwem banku kredytującego, składa do Banku Gospodarstwa Krajowego wniosek o przyznanie premii technologicznej, do którego dołącza warunkową umowę kredytu technologicznego albo promesę kredytu technologicznego oraz następujące dokumenty:
 - 1) opinię sporządzoną na wniosek przedsiębiorcy przez jednostkę naukową lub centrum badawczo-rozwojowe, które nie są powiązane z przedsiębiorcą lub stowarzyszenie naukowo-techniczne o zasięgu ogólnopolskim, a ich zakres działania jest związany z inwestycją technologiczną, na którą ma być udzielony kredyt technologiczny, stwierdzającą, że technologia, która będzie wdrażana w wyniku realizacji inwestycji technologicznej finansowanej kredytem technologicznym, jest nową technologią;
 - 2) informacje opracowane w porozumieniu z przedsiębiorcą przez podmiot, który sporządził opinię na podstawie pkt 1, zawierające:
 - a) charakterystykę technologii oraz przedstawienie właściwości świadczących o możliwości jej wdrożenia do wytwarzania nowych lub znacząco ulepszonych towarów, procesów lub usług,
 - b) opis sposobu wdrożenia technologii do wytwarzania nowych lub znacząco ulepszonych towarów, procesów lub usług mających być wynikiem realizacji inwestycji technologicznej finansowanej kredytem technologicznym,
 - c) wykaz i uzasadnienie zastosowania środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych niezbędnych do wdrożenia technologii do wytwarzania nowych lub znacząco ulepszonych towarów, procesów lub usług mających być wynikiem realizacji inwestycji technologicznej finansowanej kredytem technologicznym,
 - d) opis towarów, procesów lub usług mających być wynikiem inwestycji technologicznej finansowanej kredytem technologicznym;
 - 3) oświadczenie o niefinansowaniu udziału własnego ze wsparcia pochodzącego ze środków publicznych;
 - 4) informacje o pomocy uzyskanej na finansowanie wydatków, o których mowa w art. 10 ust. 5 i 6, z uwzględnieniem art. 10 ust. 2;
 - 5) kopie dokumentów pozwalających uznać przedsiębiorcę za mikroprzedsiębiorcę, małego przedsiębiorcę lub średniego przedsiębiorcę, którymi mogą być w szczególności: zatwierdzone sprawozdanie finansowe, rachunek zysków i strat, potwierdzenie zapłaty składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne pracowników za ostatnie 2 lata obrotowe, aktualny odpis z rej-

stru przedsiębiorców, obowiązująca umowa lub statut spółki, wpis do ewidencji działalności gospodarczej;

- 6) biznesplan inwestycji technologicznej zawierający harmonogram rzeczowo-finansowy oraz wykaz wydatków, o których mowa w art. 10 ust. 5 i 6, z uwzględnieniem art. 10 ust. 2;
- 7) zobowiązanie do przekazywania do Banku Gospodarstwa Krajowego informacji dotyczących inwestycji technologicznej w zakresie niezbędnym do realizacji obowiązków nałożonych na Bank Gospodarstwa Krajowego na podstawie ustawy.

Art. 6.

1. Bank kredytujący sprawdza wniosek, o którym mowa w art. 5 ust. 3, pod względem formalnym. W przypadku gdy wniosek ma braki, a w szczególności jest niekompletny, bank kredytujący wzywa przedsiębiorcę do ich usunięcia. Kompletny wniosek bank kredytujący przekazuje do Banku Gospodarstwa Krajowego wraz z promesą kredytu technologicznego albo warunkową umową kredytu technologicznego.
2. Jeżeli do wniosku zostały dołączone nieprawidłowo sporządzone dokumenty, o których mowa w art. 5 ust. 3, Bank Gospodarstwa Krajowego, za pośrednictwem banku kredytującego, wzywa wnioskodawcę do usunięcia nieprawidłowości w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.
3. Wnioskodawca przekazuje prawidłowo sporządzone dokumenty do Banku Gospodarstwa Krajowego za pośrednictwem banku kredytującego. O dochowaniu terminu, o którym mowa w ust. 2, decyduje data złożenia uzupełnionego wniosku do banku kredytującego.

Art. 7.

1. Bank Gospodarstwa Krajowego rozpatruje zgodność wniosku o przyznanie premii technologicznej z przepisami ustawy na podstawie dokumentów, o których mowa w art. 5 ust. 3.
2. Bank Gospodarstwa Krajowego rozpatruje wnioski o przyznanie premii technologicznej według kolejności wpływu kompletnych wniosków.
3. Bank Gospodarstwa Krajowego rozpatruje wnioski o przyznanie premii technologicznej do wyczerpania środków przewidzianych na wypłatę premii technologicznych, określonych w planie finansowym Funduszu Kredytu Technologicznego i przekazanych w formie zaliczki na rachunek Funduszu Kredytu Technologicznego.
4. Bank Gospodarstwa Krajowego przyznaje promesę premii technologicznej nie później niż do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym został złożony kompletny wniosek, albo po miesiącu, w którym usunięto nieprawidłowości.

Art. 8.

1. Bank kredytujący podpisuje z przedsiębiorcą, któremu przyznał promesę kredytu technologicznego, umowę o udzielenie kredytu technologicznego w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji z Banku Gospodarstwa Krajowego o uzyskaniu przez przedsiębiorcę promesy premii technologicznej, pod rygorem wygaśnięcia ważności promesy premii technologicznej.
2. Bank kredytujący przesyła kopię umowy kredytu technologicznego do Banku Gospodarstwa Krajowego w terminie 7 dni od dnia podpisania umowy o udzielenie kredytu technologicznego albo zawiadamia Bank Gospodarstwa Krajowego o spełnieniu przez przedsiębiorcę innych niż przyznanie promesy premii technologicznej warunków postawionych w warunkowej umowie kredytu technologicznego w terminie 7 dni od dnia spełnienia tych warunków przez przedsiębiorcę.
3. Bank Gospodarstwa Krajowego zawiera umowę o wypłatę premii technologicznej w terminie 30 dni od dnia:
 - 1) otrzymania kopii umowy o udzielenie kredytu technologicznego, albo
 - 2) otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, albo przyznania promesy premii technologicznej, w zależności od tego, które z tych zdarzeń jest późniejsze - jeżeli przyznanie tej promesy było jednym z warunków postawionych w warunkowej umowie kredytu technologicznego, albo
 - 3) przyznania promesy premii technologicznej - jeżeli przyznanie tej promesy było jedynym warunkiem postawionym w warunkowej umowie kredytu technologicznego.
4. Bank Gospodarstwa Krajowego może przeprowadzić kontrolę przedsiębiorcy w zakresie prawdziwości oświadczeń, informacji, kopii dokumentów złożonych do Banku Gospodarstwa Krajowego oraz realizacji zobowiązań i inwestycji technologicznej.
5. Bank Gospodarstwa Krajowego informuje przedsiębiorcę za pośrednictwem faksu, poczty lub drogą elektroniczną o terminie planowanej kontroli, nie później niż na 5 dni przed zaplanowanym terminem kontroli.
6. Kontrola, o której mowa w ust. 4, może być przeprowadzona wyłącznie przez osoby dysponujące pisemnym, imiennym upoważnieniem wystawionym przez Prezesa Banku Gospodarstwa Krajowego lub upoważnioną osobę, zawierającym wskazanie kontrolowanego przedsiębiorcy.
7. Przedsiębiorca jest obowiązany zapewnić kontrolującym:
 - 1) swobodny dostęp do urządzeń i pomieszczeń, za pomocą których realizowana jest inwestycja technologiczna;
 - 2) wgląd do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, w szczególności ksiąg rachunkowych i podatkowych, z zachowaniem przepisów o ochronie tajemnic ustawowo chronionych;
 - 3) udzielanie ustnych i pisemnych wyjaśnień.
8. Bank Gospodarstwa Krajowego przedstawia wynik przeprowadzonej kontroli w informacji pokontrolnej, zawierającej opis stanu faktycznego stwierdzonego w toku kontroli przedsiębiorcy, i przekazuje informację pokontrolną przedsiębiorcy w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia zakończenia kontroli.

9. Przedsiębiorca może zgłosić na piśmie zastrzeżenia do informacji pokontrolnej w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.
10. Bank Gospodarstwa Krajowego ustosunkowuje się do zastrzeżeń, o których mowa w ust. 9, w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania i przekazuje kopię ostatecznej informacji pokontrolnej bankowi kredytującemu i przedsiębiorcy.
11. Przedsiębiorca jest obowiązany zwrócić otrzymaną premię technologiczną w wysokości odpowiadającej udziałowi kwoty kredytu technologicznego wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem w całkowitej kwocie kredytu technologicznego, określonej w ostatecznej informacji pokontrolnej, wraz z odsetkami, o których mowa w art. 14 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.Urz. UE L 83 z 27.03.1999).

Art. 9.

1. Bank Gospodarstwa Krajowego może wypłacać premię technologiczną do dnia 31 grudnia 2015 r.
2. Kredyt technologiczny jest częściowo spłacany w formie premii technologicznej udzielanej ze środków Funduszu Kredytu Technologicznego na zasadach określonych w ustawie.
3. Wypłata premii technologicznej dokonywana jest jednorazowo albo w ratach, w zależności od wielkości sprzedaży, o której mowa w ust. 6.
4. Wypłata premii technologicznej albo raty premii technologicznej następuje na wniosek przedsiębiorcy złożony za pośrednictwem banku kredytującego do Banku Gospodarstwa Krajowego.
5. Wniosek o wypłatę raty premii technologicznej może być składany do Banku Gospodarstwa Krajowego nie częściej niż raz na 3 miesiące.
6. Premia technologiczna albo rata premii technologicznej jest wypłacana do banku kredytującego do wysokości odpowiadającej wartości netto (bez podatku od towarów i usług) sprzedaży towarów lub usług będących wynikiem inwestycji technologicznej, potwierdzonej zapłaconymi fakturami, za okres od dnia zakończenia inwestycji technologicznej do dnia złożenia wniosku o wypłatę premii technologicznej albo pierwszej raty premii technologicznej albo za okres między datą ostatniego zaakceptowanego wniosku o wypłatę raty premii technologicznej a datą kolejnego wniosku o wypłatę raty premii technologicznej. Wartość sprzedaży w walutach obcych przelicza się na złote według kursu średniego waluty obcej ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień dokonania zapłaty, a w przypadku gdy w tym dniu nie ogłoszono takiego kursu, według ostatniego kursu ogłoszonego przed tym dniem.
7. Premia technologiczna dla celów podatku dochodowego od osób prawnych oraz podatku dochodowego od osób fizycznych jest traktowana jako zwrot przedsiębiorcy wydatków na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w art. 10 ust. 5 pkt 6.

Art. 10.

1. Wysokość premii technologicznej nie może przekroczyć:

- 1) kwoty 4 mln zł;
 - 2) limitów pomocy publicznej na inwestycję dla mikroprzedsiębiorcy lub małego przedsiębiorcy, lub średniego przedsiębiorcy, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej w odniesieniu do wydatków, o których mowa w ust. 5, oraz 50% wartości wydatków, o których mowa w ust. 6, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Premią technologiczną mogą być objęte, pomniejszone o podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, udokumentowane zapłaconymi fakturami, sfinansowane za pomocą kredytu technologicznego wydatki, o których mowa w ust. 5 i ust. 6, poniesione po dacie przyznania przez Bank Gospodarstwa Krajowego promesy premii technologicznej.
 3. Premia technologiczna przeznaczona na pokrycie wydatków, o których mowa w ust. 5, wraz z wszelką inną pomocą, w tym pomocą de minimis, udzielaną na pokrycie tych samych wydatków, oraz pomocą na tworzenie miejsc pracy w ramach inwestycji technologicznej, nie może przekroczyć limitów pomocy publicznej na inwestycję określonych dla mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy lub średniego przedsiębiorcy w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.
 4. Premia technologiczna przeznaczona na pokrycie wydatków, o których mowa w ust. 6, wraz z wszelką inną pomocą, w tym pomocą de minimis, udzielaną na pokrycie tych samych wydatków, nie może przekroczyć 50% wartości tych wydatków.
 5. Wydatkami przeznaczonymi na realizację inwestycji technologicznej są ponoszone przez przedsiębiorców realizujących tę inwestycję wydatki na:
 - 1) zakup, na warunkach rynkowych, nowych lub używanych środków trwałych, z wyłączeniem środków transportu nabywanych przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność w sektorze transportu;
 - 2) najem, dzierżawę lub leasing środków trwałych innych niż grunty, budynki lub budowle, jeżeli umowa najmu, dzierżawy lub leasingu przewiduje obowiązek nabycia przez kredytobiorcę prawa własności środka trwałego z upływem okresu najmu, dzierżawy lub leasingu;
 - 3) najem, dzierżawę lub leasing gruntów, budynków lub budowli, jeżeli najem, dzierżawa lub leasing będzie trwać przez co najmniej 3 lata od dnia zakończenia inwestycji technologicznej;
 - 4) rozbudowę istniejących budowli, budynków, maszyn, urządzeń stanowiących środki trwałe;
 - 5) instalację i uruchomienie maszyn i urządzeń stanowiących środki trwałe;
 - 6) zakup lub leasing, jeżeli umowa leasingu przewiduje obowiązek nabycia z upływem okresu leasingu wartości niematerialnych i prawnych w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1628/2006 z dnia 24 października 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do regionalnej pomocy inwestycyjnej, które:

- a) są aktywami, w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.³⁾), przedsiębiorcy, będą przez niego wykorzystywane oraz pozostaną wyłącznie w zakładzie, w którym została zrealizowana inwestycja technologiczna finansowana kredytem technologicznym, co najmniej przez okres 3 lat od dnia zakończenia inwestycji technologicznej,
 - b) zostały nabyte od osób trzecich za cenę odpowiadającą wartości rynkowej,
 - c) podlegają amortyzacji zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.
6. Do wydatków na realizację inwestycji technologicznej zalicza się także wydatki ponoszone na wykonane przez doradców zewnętrznych prace przedrealizacyjne, studia, ekspertyzy, koncepcje i projekty techniczne, niezbędne do wdrożenia nowej technologii w ramach inwestycji technologicznej, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. UE L 10 z 13.01.2001).
7. Środki trwałe, o których mowa w ust. 5 pkt 1-5, muszą być powiązane ze sobą funkcjonalnie i służyć do realizacji celu określonego w umowie o udzielenie kredytu technologicznego.

Art. 11.

1. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje premię technologiczną na spłatę części kapitału kredytu technologicznego na rachunek w banku kredytującym wskazanym w umowie o wypłatę premii technologicznej po wypłaceniu ostatniej transzy kredytu technologicznego.
2. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje całą premię technologiczną albo pierwszą ratę premii technologicznej na rachunek, o którym mowa w ust. 1, po przedłożeniu przez przedsiębiorcę następujących dokumentów, za pośrednictwem banku kredytującego:
 - 1) kopii faktur i dowodów ich zapłaty dokumentujących wydatki, o których mowa w art. 10 ust. 5 i 6;
 - 2) kopii umów najmu, dzierżawy lub leasingu, jeżeli faktury, o których mowa w pkt 1, dotyczą wydatków, o których mowa w art. 10 ust. 5 pkt 2 lub 3 lub 6;
 - 3) oświadczenia o wielkości sprzedaży, o której mowa w art. 9 ust. 6, za okres od dnia zakończenia realizacji inwestycji technologicznej do dnia złożenia wniosku o wypłatę całej premii technologicznej albo jej pierwszej raty;
 - 4) opinii sporządzonej na wniosek przedsiębiorcy przez podmiot wymieniony w art. 5 ust. 3 pkt 1, stwierdzającej wdrożenie nowej technologii w ramach inwestycji technologicznej finansowanej kredytem technologicznym i rozpoczęcie produkcji towarów lub świadczenia usług, o których mowa w art.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155, z 2005 r. Nr 10, poz. 66, Nr 184, poz. 1539 i Nr 267, poz. 2252, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 208, poz. 1540 oraz z 2008 r. Nr 63, poz. 393.

- 9 ust. 6, na podstawie obserwacji procesu wdrażania i analizy dokumentacji procesu wdrażania;
- 5) informacji o pomocy uzyskanej na realizację inwestycji technologicznej przez każdego przedsiębiorcę realizującego tę inwestycję, z wyszczególnieniem pomocy uzyskanej na finansowanie wydatków, o których mowa w art. 10 ust. 5 i 6;
 - 6) zobowiązania, że produkcja towarów lub świadczenie usług wynikające z inwestycji technologicznej będzie kontynuowane w województwie, w którym została zrealizowana inwestycja technologiczna, albo w m.st. Warszawie, jeżeli inwestycja technologiczna została zrealizowana w m.st. Warszawie, co najmniej przez 3 lata od dnia zakończenia inwestycji technologicznej, pod rygorem zwrotu przez przedsiębiorcę uzyskanej premii technologicznej;
 - 7) oświadczenia o niezaleganiu z zapłatą podatków dochodowych za rok obrotowy poprzedzający rok złożenia wniosku o wypłatę całej premii technologicznej albo jej pierwszej raty;
 - 8) oświadczenia o niezaleganiu z zapłatą podatku od towarów i usług na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o wypłatę całej premii technologicznej albo jej pierwszej raty;
 - 9) oświadczenia o niezaleganiu z zapłatą podatku akcyzowego na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o wypłatę całej premii technologicznej albo jej pierwszej raty;
 - 10) oświadczenia o niezaleganiu z zapłatą podatków i opłat lokalnych na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o wypłatę całej premii technologicznej albo jej pierwszej raty;
 - 11) oświadczenia o niezaleganiu z zapłatą składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o wypłatę całej raty premii technologicznej albo jej pierwszej raty.
3. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje ratę premii technologicznej na rachunek, o którym mowa w ust. 1, po przedłożeniu przez przedsiębiorcę następujących dokumentów, za pośrednictwem banku kredytującego:
- 1) oświadczenia o wielkości sprzedaży, o której mowa w art. 9 ust. 6, za okres od dnia złożenia ostatniego zaakceptowanego wniosku o wypłatę raty premii technologicznej do dnia złożenia wniosku o wypłatę tej raty premii technologicznej;
 - 2) oświadczenia o niezaleganiu z zapłatą podatków dochodowych za rok obrotowy poprzedzający rok złożenia wniosku o wypłatę tej raty premii technologicznej;
 - 3) oświadczenia o niezaleganiu z zapłatą podatku od towarów i usług na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o wypłatę tej raty premii technologicznej;
 - 4) oświadczenia o niezaleganiu z zapłatą podatku akcyzowego na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o wypłatę tej raty premii technologicznej;

- 5) oświadczenia o niezaleganiu z zapłatą podatków i opłat lokalnych na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o wypłatę tej raty premii technologicznej;
- 6) oświadczenia o niezaleganiu z zapłatą składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o wypłatę tej raty premii technologicznej.

Art. 12.

1. Bank Gospodarstwa Krajowego zawiera umowę z bankiem kredytującym, określającą zasady współpracy, zgodną z wzorem zatwierdzonym przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania.
2. Umowa, o której mowa w ust. 1, przewiduje w szczególności obowiązek przekazywania przez bank kredytujący informacji i dokumentów niezbędnych do wypełnienia przez Bank Gospodarstwa Krajowego obowiązków sprawozdawczych i kontrolnych wynikających z przepisów dotyczących udzielania pomocy publicznej oraz przepisów dotyczących wydatkowania środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

Art. 13.

W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale do udzielania kredytu technologicznego oraz czynności związanych z wykonywaniem umowy kredytu technologicznego, w tym do ustanawiania zabezpieczeń, stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.⁴⁾).

Rozdział 3

Fundusz Kredytu Technologicznego

Art. 14.

1. Tworzy się państwowy fundusz celowy w formie rachunku bankowego o nazwie „Fundusz Kredytu Technologicznego”, zwany dalej „Funduszem”.
2. Dysponentem Funduszu jest minister właściwy do spraw gospodarki.
3. Obsługę bankową Funduszu prowadzi Bank Gospodarstwa Krajowego.
4. Dysponent Funduszu zawiera z Bankiem Gospodarstwa Krajowego umowę określającą zakres czynności wykonywanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego oraz wynagrodzenie z tytułu obsługi Funduszu.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775 oraz z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769.

5. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 4, jest ustalane w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

Art. 15.

1. Na środki Funduszu składają się:
 - 1) dotacje z budżetu państwa w wysokości określonej w ustawie budżetowej;
 - 2) odsetki od lokat środków Funduszu w bankach;
 - 3) wpływy z inwestycji środków Funduszu w papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa lub w jednostki uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego, o których mowa w art. 178 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.⁵⁾);
 - 4) inne wpływy.
2. Środki Funduszu przeznacza się na:
 - 1) wypłatę premii technologicznych;
 - 2) wynagrodzenie Banku Gospodarstwa Krajowego z tytułu obsługi Funduszu.

Art. 16.

1. Podstawą gospodarki finansowej Funduszu jest roczny plan finansowy, sporządzany na każdy rok budżetowy.
2. Roczny plan finansowy określa w szczególności:
 - 1) przychody i wydatki;
 - 2) stan środków obrotowych Funduszu na początek i koniec roku budżetowego;
 - 3) należności i zobowiązania.
3. Projekt rocznego planu finansowego sporządza dysponent Funduszu.
4. Wydatki Funduszu wynikające z planu finansowego są dokonywane w ramach posiadanych środków finansowych, obejmujących bieżące przychody i pozostałości środków z okresów poprzednich.
5. Sprawozdanie z wykonania rocznego planu finansowego Funduszu sporządza dysponent Funduszu w terminach i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.
6. W przypadku gdy środki finansowe zgromadzone przez Fundusz nie są okresowo wykorzystywane na cele wskazane w art. 15 ust. 2, dysponent Funduszu może dokonywać oprocentowanych lokat terminowych w bankach oraz inwestować środki Funduszu w papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa lub w jednostki uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego, o których mowa w art. 178 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych.
7. Dokonywanie oprocentowanych lokat i inwestowanie środków Funduszu w papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa lub w jednostki uczestnictwa

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 183, poz. 1537 i 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 769.

funduszy rynku pieniężnego nie może uchybiać terminowym wypłatom środków na cele, o których mowa w art. 15 ust. 2.

8. Bank Gospodarstwa Krajowego składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do końca miesiąca następującego po każdym kwartale, sprawozdanie z realizacji planu finansowego Funduszu.
9. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 8, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w terminie miesiąca od dnia jego otrzymania.

Rozdział 4

Status centrum badawczo-rozwojowego

Art. 17.

1. Przedsiębiorca niebędący jednostką badawczo-rozwojową i nieposiadający statusu jednostki badawczo-rozwojowej w rozumieniu ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 33, poz. 388, z późn. zm.⁶⁾), prowadzący badania lub prace rozwojowe, może uzyskać status centrum badawczo-rozwojowego, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Status centrum badawczo-rozwojowego może uzyskać przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, zwany dalej „przedsiębiorcą”:
 - 1) którego przychody netto (bez podatku od towarów i usług) ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły co najmniej równowartość kwoty określonej w przepisach o rachunkowości jako minimalny przychód netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy osób fizycznych, spółek cywilnych osób fizycznych, spółek jawnych osób fizycznych oraz spółek partnerskich, do których stosuje się przepisy o rachunkowości;
 - 2) którego przychody netto (bez podatku od towarów i usług) ze sprzedaży własnych usług badawczo-rozwojowych w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji wyrobów i usług lub praw własności przemysłowej udzielonych przedsiębiorcy przez urząd właściwy do spraw własności przemysłowej, stanowią co najmniej 20% przychodów określonych w pkt 1;
 - 3) który nie zalega z zapłatą podatków oraz składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne.
3. Spełnienie kryteriów, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, ustala się na podstawie zbadanego i zaopiniowanego przez biegłego rewidenta oraz zatwierdzonego przez organ zatwierdzający sprawozdania finansowego za rok obrotowy poprzedzający rok złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 5.
4. Organem uprawnionym do nadawania przedsiębiorcy statusu centrum badawczo-rozwojowego jest minister właściwy do spraw gospodarki.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1683 i Nr 240, poz. 2052, z 2004 r. Nr 238, poz. 2390, z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2007 r. Nr 134, poz. 934.

5. Przedsiębiorca ubiegający się o nadanie statusu centrum badawczo-rozwojowego składa wniosek do ministra właściwego do spraw gospodarki. Wniosek powinien zawierać:

- 1) nazwę firmy, siedzibę i adres przedsiębiorcy;
- 2) oznaczenie formy prawnej przedsiębiorcy;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 4) numer REGON;
- 5) dane dotyczące przychodów netto, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2;
- 6) opis badań lub prac rozwojowych prowadzonych przez przedsiębiorcę, w tym opis zadań badawczo-rozwojowych zrealizowanych w ostatnim roku obrotowym oraz ich wyników, a także wykaz uzyskanych akredytacji, patentów lub zastosowań w praktyce.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, przedsiębiorca dołącza następujące dokumenty:

- 1) aktualny odpis z rejestru przedsiębiorców;
- 2) zatwierdzone, na podstawie odrębnych przepisów, sprawozdanie finansowe przedsiębiorcy za rok obrotowy poprzedzający złożenie wniosku wraz z wyszczególnieniem przychodów netto (bez podatku od towarów i usług) z tytułu sprzedaży własnych usług badawczo – rozwojowych w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji wyrobów i usług lub praw własności przemysłowej udzielonych przedsiębiorcy przez urząd właściwy do spraw własności przemysłowej;
- 3) raport z badania sprawozdania finansowego, o którym mowa w pkt 2, wraz z opinią biegłego rewidenta;
- 4) oświadczenie o niezaleganiu z zapłatą podatków dochodowych za rok obrotowy poprzedzający rok złożenia wniosku;
- 5) oświadczenie o niezaleganiu z zapłatą podatku akcyzowego na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku;
- 6) oświadczenie o niezaleganiu z zapłatą składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku;
- 7) oświadczenie o niezaleganiu z zapłatą podatków i opłat lokalnych na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku;
- 8) w przypadku spółki handlowej powstałej w wyniku komercjalizacji lub prywatyzacji jednostki badawczo-rozwojowej – informację o wysokości ulg podatkowych przysługujących tej jednostce badawczo-rozwojowej w ostatnim roku obrotowym jej działalności.

Art. 18.

Minister właściwy do spraw gospodarki odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, nadania przedsiębiorcy statusu centrum badawczo-rozwojowego, w przypadku gdy przedsiębiorca ten nie spełnia warunków, o których mowa w art. 17 ust. 2.

Art. 19.

1. Przedsiębiorca, który uzyskał status centrum badawczo-rozwojowego, składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie 14 dni od dnia zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok sprawozdawczy:
 - 1) dokumenty, o których mowa w art. 17 ust. 6 pkt 4-8;
 - 2) zatwierdzone, na podstawie odrębnych przepisów, sprawozdanie finansowe przedsiębiorcy za ostatni rok obrotowy, z wyszczególnieniem:
 - a) przychodów netto (bez podatku od towarów i usług) z tytułu sprzedaży usług badawczo-rozwojowych, o których mowa w art. 17 ust. 2,
 - b) różnicy w stosunku do poprzedniego roku obrotowego w zakresie: przychodów, o których mowa w lit. a, wydatków na prowadzenie badań i prac rozwojowych, stanu zatrudnienia na stanowiskach pracy związanych z prowadzeniem badań i prac rozwojowych,
 - c) kwoty, o którą został pomniejszony podatek dochodowy z tytułu wykorzystywania środków funduszu innowacyjności;
 - 3) raport z badania sprawozdania, o którym mowa w pkt 2;
 - 4) opis badań lub prac rozwojowych prowadzonych przez przedsiębiorcę, w tym opis zadań badawczo-rozwojowych zrealizowanych w ostatnim roku obrotowym oraz ich wyników, a także wykaz uzyskanych akredytacji, patentów lub zastosowań w praktyce.
2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia ich otrzymania.

Art. 20.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję o pozbawieniu przedsiębiorcy statusu centrum badawczo-rozwojowego, w przypadku gdy:
 - 1) przedsiębiorca nie spełni obowiązku, o którym mowa w art. 19 ust. 1;
 - 2) analiza dokumentów złożonych na podstawie art. 19 ust. 1 wykáže, że przedsiębiorca nie spełnia warunków, o których mowa w art. 17 ust. 2.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikaty o wydanych decyzjach w sprawie nadania i pozbawienia przedsiębiorcy statusu centrum badawczo-rozwojowego.

Art. 21.

1. Centrum badawczo-rozwojowe może tworzyć fundusz innowacyjności.
2. Fundusz innowacyjności tworzy się z comiesięcznego odpisu wynoszącego nie więcej niż 20% przychodów uzyskanych przez centrum badawczo-rozwojowe w danym miesiącu.
3. Odpis, o którym mowa w ust. 2, obciąża koszty działalności centrum badawczo-rozwojowego.

4. Środki funduszu innowacyjności są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym.
5. Równowartość odpisów dokonanych zgodnie z ust. 2 centrum badawczo-rozwojowe przekazuje na rachunek bankowy funduszu innowacyjności w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym został dokonany odpis.
6. Kwota środków przekazanych na rachunek bankowy, o którym mowa w ust. 4, nie może być niższa od sumy odpisów dokonanych zgodnie z ust. 2.
7. Środki funduszu innowacyjności zgromadzone na rachunku, o którym mowa w ust. 4, wykorzystuje się na pokrywanie kosztów prowadzenia badań i prac rozwojowych oraz kosztów związanych z uzyskaniem patentu na wynalazek.
8. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje kosztów, o których mowa w ust. 7, sposób i warunki wykorzystywania środków funduszu innowacyjności oraz obowiązki informacyjne przedsiębiorcy i organów państwowych, biorąc pod uwagę wspólnotowe zasady ramowe dotyczące pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną.
9. Środki funduszu innowacyjności zalicza się do przychodów z działalności w przypadku:
 - 1) niewykorzystania ich w danym roku podatkowym – w wysokości niewykorzystanych środków;
 - 2) utraty przez przedsiębiorcę statusu centrum badawczo-rozwojowego.
10. Środki funduszu innowacyjności wykorzystane niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 8 zalicza się do przychodów z działalności w miesiącu, w którym zostały wydatkowane.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 22.

W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969, z późn. zm.⁷⁾) w art. 12:

1) w ust. 2 pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„5a) przedsiębiorców o statusie centrum badawczo-rozwojowego uzyskanym na zasadach określonych w przepisach o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, w odniesieniu do przedmiotów opodatkowania zajętych na cele prowadzonych badań i prac rozwojowych;”;

2) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Zwolnienie od podatku rolnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 5a, stanowi pomoc de minimis, o której mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz.Urz. UE L 379 z 28.12.2006).”

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2006 r. Nr 191, poz. 1412, Nr 245, poz. 1775 i Nr 249, poz. 1825 oraz z 2007 r. Nr 109, poz. 747.

Art. 23.

W ustawie z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 33, poz. 388, z późn. zm.⁸⁾) w art. 10 uchyla się ust. 5.

Art. 24.

W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.⁹⁾) w art. 7:

1) w ust. 2 pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„5a) przedsiębiorców o statusie centrum badawczo-rozwojowego uzyskanym na zasadach określonych w przepisach o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, w odniesieniu do przedmiotów opodatkowania zajętych na cele prowadzonych badań i prac rozwojowych;”;

2) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Zwolnienie od podatku od nieruchomości, o którym mowa w ust. 2 pkt 5a, stanowi pomoc de minimis, o której mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz.Urz. UE L 379 z 28.12.2006).”.

Art. 25.

W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 275) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) działalności innowacyjnej w rozumieniu przepisów o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej;”;

2) w art. 6 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) podejmowanie, wspieranie i finansowanie przedsięwzięć w zakresie transferu nowych technologii w rozumieniu przepisów o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej.”.

Art. 26.

W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. Nr 200, poz. 1682, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 7:

1) w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1683 i Nr 240, poz. 2052, z 2004 r. Nr 238, poz. 2390, z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2007 r. Nr 134, poz. 934.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 220, poz. 1601, Nr 225, poz. 1635, Nr 245, poz. 1775, Nr 249, poz. 1828 i Nr 251, poz. 1847 oraz z 2008 r. Nr 93, poz. 585.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 216, poz. 1826, z 2005 r. Nr 143, poz. 1199, Nr 164, poz. 1365 i Nr 179, poz. 1484 oraz z 2006 r. Nr 245, poz. 1775 i Nr 249, poz. 1825.

„6) przedsiębiorców o statusie centrum badawczo-rozwojowego uzyskanym na zasadach określonych w przepisach o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, w odniesieniu do przedmiotów opodatkowania zajętych na cele prowadzonych badań i prac rozwojowych.”;

2) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zwolnienie od podatku leśnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, stanowi pomoc de minimis, o której mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz.Urz. UE L 379 z 28.12.2006).”.

Art. 27.

W ustawie z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 238, poz. 2390, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 2 w pkt 9 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) inne jednostki organizacyjne, niewymienione w lit. a-f, posiadające osobowość prawną i siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej, w tym przedsiębiorcy posiadający status centrum badawczo-rozwojowego nadawany na podstawie przepisów o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej;”.

Art. 28.

W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspieraniach działalności innowacyjnej (Dz.U. Nr 179, poz. 1484 oraz z 2006 r. Nr 107, poz. 723) art. 10 ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wypłatę premii technologicznych;”.

Art. 29.

Środki pieniężne zgromadzone na rachunku bankowym Funduszu Kredytu Technologicznego utworzonego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej stanowią środki pieniężne Funduszu Kredytu Technologicznego utworzonego na podstawie art. 14. ust. 1 niniejszej ustawy.

Art. 30.

Fundusz Kredytu Technologicznego utworzony na podstawie art. 14 ust. 1 niniejszej ustawy, przejmuje aktywa i zobowiązania Funduszu Kredytu Technologicznego utworzonego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej.

Art. 31.

1. Spłaty rat kapitałowych, odsetki od udzielonych kredytów technologicznych, odsetki od lokat środków Funduszu w bankach oraz inne wpływy składające się na środki Funduszu Kredytu Technologicznego utworzonego na podstawie ustawy

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 85, poz. 727 i Nr 179, poz. 1484 oraz z 2007 r. Nr 115, poz. 795.

z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej są przychodami Funduszu Kredytu Technologicznego utworzonego na podstawie art. 14 ust. 1 niniejszej ustawy.

2. Wydatki określone dla Funduszu Kredytu Technologicznego utworzonego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej są wpływami i wydatkami Funduszu Kredytu Technologicznego utworzonego na podstawie art. 14 ust. 1 niniejszej ustawy.

Art. 32.

Bank Gospodarstwa Krajowego dokonuje, w imieniu ministra właściwego do spraw gospodarki, umorzeń kredytów technologicznych udzielonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego do dnia wejścia w życie ustawy ze środków Funduszu Kredytu Technologicznego, działającego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej. Umorzeń dokonuje się na zasadach określonych w art. 33 i 34.

Art. 33.

1. Bank Gospodarstwa Krajowego dokonuje umorzenia części kredytu technologicznego w ratach w wysokości odpowiadającej 20% wartości netto wykazanej na przedkładanych, nie częściej niż dwa razy w roku, przez kredytobiorcę fakturach dokumentujących dokonanie sprzedaży towarów lub usług powstałych w wyniku inwestycji technologicznej finansowanej z kredytu technologicznego wraz z potwierdzeniem dokonania zapłaty.
2. Całkowita kwota umorzenia kredytu technologicznego nie może przekroczyć:
 - 1) równowartości w złotych 1 mln euro przeliczonej według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień dokonania umorzenia;
 - 2) 50% kwoty wykorzystanego kapitału kredytu technologicznego;
 - 3) w danym roku kalendarzowym - iloczynowi 10% kwoty kapitału wykorzystanego kredytu technologicznego i liczby lat, które upłynęły od dnia udzielenia przedsiębiorcy kredytu technologicznego;
 - 4) 30% wydatków, o których mowa w ust. 7, w przypadku inwestycji technologicznej realizowanej w Warszawie lub Poznaniu, z zastrzeżeniem ust. 3-6;
 - 5) 40% wydatków, o których mowa w ust. 7, w przypadku inwestycji technologicznej realizowanej we Wrocławiu, Krakowie lub Gdańsku-Gdyni-Sopotcie, z zastrzeżeniem ust. 3-6;
 - 6) 50% wydatków, o których mowa w ust. 7, w przypadku inwestycji technologicznej realizowanej na obszarach niewymienionych w pkt 4 i 5, z zastrzeżeniem ust. 3-6.
3. Pomoc w formie umorzenia, o którym mowa w ust. 1, podlega sumowaniu z inną pomocą publiczną uzyskaną przez przedsiębiorcę w innych formach oraz z innych źródeł, przeznaczoną na inwestycję technologiczną będącą przedmiotem kredytu technologicznego lub na tworzenie nowych miejsc pracy związanych z tą inwestycją, i nie może łącznie przekroczyć limitów, o których mowa w ust. 2 pkt 4-6 oraz w ust. 4-6.

4. W przypadku gdy umorzenie dotyczy kredytu technologicznego udzielonego na inwestycję technologiczną w sektorze motoryzacyjnym, maksymalna wielkość pomocy publicznej wynosi 30% limitów, o których mowa w ust. 2 pkt 4-6, jeżeli wartość całkowitej pomocy publicznej brutto, o której mowa w ust. 3, przekracza równowartość 5 mln euro.
5. W przypadku gdy umorzenie dotyczy kredytu technologicznego udzielonego na inwestycje technologiczne w sektorze budownictwa okrętowego, maksymalny limit pomocy publicznej wynosi 22,5% wydatków, o których mowa w ust. 7.
6. W przypadku gdy umorzenie kredytu technologicznego dotyczy przedsiębiorcy będącemu mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001/WE z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001), zmienionego rozporządzeniem nr 364/2004/WE z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz. Urz. WE L 63 z 28.02.2004), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 70/2001”, maksymalną wysokość limitów, o których mowa w ust. 2 pkt 4-6, podwyższa się o 15 punktów procentowych brutto, z wyłączeniem przedsiębiorcy działającego w sektorze transportu.
7. Umorzeniem mogą być objęte, pomniejszone o należny podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, następujące wydatki poniesione w związku z realizacją inwestycji technologicznej, udokumentowane zapłaconymi fakturami:
 - 1) na zakup, na warunkach rynkowych, nowych lub używanych środków trwałych, z wyłączeniem środków transportu, w przypadku przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie transportu;
 - 2) na rozbudowę lub modernizację istniejących środków trwałych;
 - 3) na instalację i uruchomienie środków trwałych;
 - 4) na prace przedrealizacyjne, w tym niezbędne studia, ekspertyzy, koncepcje, projekty techniczne bezpośrednio i wyłącznie związane z wdrożeniem nowej technologii, w oparciu o którą jest realizowana inwestycja technologiczna finansowana kredytem technologicznym, oraz koszty produkcyjne niezbędne do legalizacji technologicznej produktu (wyrobu lub usługi) powstałego w wyniku tej inwestycji;
 - 5) na zakup wartości niematerialnych i prawnych w formie: patentów, licencji, nieopatentowanej wiedzy technicznej, technologicznej lub z zakresu organizacji i zarządzania, które w przypadku przedsiębiorcy niebędącego mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu rozporządzenia nr 70/2001 nie mogą przekroczyć 25% wydatków, o których mowa w pkt 1 i 2, pod warunkiem że:
 - a) będą stanowić własność kredytobiorcy i będą przez niego wykorzystywane wyłącznie w podregionie w rozumieniu przepisów o Nomenklaturze Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS), w którym została zrealizowana inwestycja technologiczna finansowana kredytem technologicznym, przez okres co najmniej 5 lat od dnia zakończenia inwestycji,
 - b) zostały nabyte od osób trzecich na warunkach rynkowych,
 - c) podlegają amortyzacji zgodnie z przepisami podatkowymi.

8. Umorzenie części kredytu technologicznego dla celów podatku dochodowego jest traktowane jako zwrot przedsiębiorcy wydatków na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w ust. 7 pkt 5.

Art. 34.

Umorzenie następuje pod warunkiem, że kredytobiorca przedłoży następujące dokumenty:

- 1) faktury dokumentujące wydatki, o których mowa w art. 33 ust. 7;
- 2) faktury dokumentujące sprzedaż towarów lub usług powstałych w wyniku inwestycji technologicznej finansowanej kredytem technologicznym odpowiednio za okres od zakończenia tej inwestycji do dnia umorzenia lub okres od dnia ostatniego umorzenia do dnia kolejnego umorzenia;
- 3) opinię sporządzoną przez jednostkę naukową, centrum badawczo-rozwojowe lub stowarzyszenie naukowo-techniczne o zasięgu ogólnopolskim, których zakres działania jest związany z inwestycją technologiczną finansowaną kredytem technologicznym, potwierdzającą zastosowanie nowej technologii, na którą został udzielony kredyt technologiczny;
- 4) informację o pomocy publicznej udzielonej na realizację inwestycji technologicznej finansowanej kredytem technologicznym odpowiednio za okres do dnia pierwszego umorzenia lub okres od dnia ostatniego umorzenia do dnia kolejnego umorzenia;
- 5) zobowiązanie, że działalność gospodarcza związana z inwestycją technologiczną finansowaną kredytem technologicznym będzie prowadzona przez co najmniej 5 lat od dnia jej zakończenia, pod rygorem zwrotu umorzonej kwoty kredytu technologicznego;
- 6) zaświadczenie wydane przez naczelnika właściwego urzędu skarbowego o niezaleganiu z zapłatą podatków odpowiednio za okres od zakończenia tej inwestycji do dnia umorzenia lub okres od dnia ostatniego umorzenia do dnia kolejnego umorzenia;
- 7) zaświadczenie właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o niezaleganiu z zapłatą podatków i opłat lokalnych;
- 8) zaświadczenie właściwego miejscowo oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o niezaleganiu z zapłatą składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne odpowiednio za okres od zakończenia tej inwestycji do dnia umorzenia lub okres od dnia ostatniego umorzenia do dnia kolejnego umorzenia.

Art. 35.

1. Spółka handlowa powstała w wyniku komercjalizacji lub prywatyzacji jednostki badawczo-rozwojowej otrzymuje status centrum badawczo-rozwojowego na okres do dnia rozpatrzenia jej wniosku o nadanie tego statusu, bez konieczności zachowania warunków określonych w art. 17 ust. 2.
2. Przepis ust. 1 stosuje się pod warunkiem złożenia przez spółkę wniosku w terminie 15 miesięcy od dnia przekształcenia. W przypadku gdy wniosek nie zostanie

uwzględniony, spółka jest obowiązana do zapłaty podatków i opłat należnych za okres zwolnienia w terminie miesiąca od dnia uprawomocnienia się decyzji w sprawie wniosku.

3. Przedsiębiorcy, którzy uzyskali status centrum badawczo-rozwojowego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, zachowują status centrum badawczo-rozwojowego na podstawie ustawy.

Art. 36.

Do spraw wszczętych i niezakończonych, w tym wniosków o przyznanie statusu centrum badawczo-rozwojowego złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy i nierozpatrzonych, mają zastosowanie przepisy niniejszej ustawy.

Art. 37.

Traci moc ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. Nr 179, poz. 1484 oraz z 2006 r. Nr 107, poz. 723), z wyjątkiem art. 9-11, które tracą moc z dniem 31 grudnia 2008 r.

Art. 38.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 14-16 oraz art. 29-31, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Przepisy pozostawione w mocy (tracą moc z dn. 31.12.2008r.)**USTAWA
z dnia 29 lipca 2005 r.****Opracowano na pod-
stawie Dz.U. z 2005 r.
Nr 179, poz. 1484, z
2006 r. Nr 107, poz.
723.****o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej****Art. 9.**

W Banku Gospodarstwa Krajowego tworzy się Fundusz Kredytu Technologicznego, zwany dalej „Funduszem”.

Art. 10.

1. Na Fundusz składają się:

- 1) dotacje celowe z budżetu państwa określane corocznie w ustawie budżetowej;
- 2) spłaty rat kapitałowych kredytów technologicznych;
- 3) prowizje za udzielanie kredytów technologicznych;
- 4) odsetki od udzielonych kredytów technologicznych;
- 5) odsetki od lokat środków Funduszu w bankach;
- 6) środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej oraz inne środki pochodzące ze źródeł zagranicznych niepodlegające zwrotowi;
- 7) inne wpływy.

2. Środki Funduszu przeznacza się na:

- 1) wypłatę premii technologicznych;
- 2) pokrywanie kosztów funkcjonowania Funduszu;
- 3) wynagrodzenie prowizyjne przysługujące Bankowi Gospodarstwa Krajowego w wysokości iloczynu kosztów, o których mowa w pkt 2, i współczynnika 0,1.

Art. 11.

1. Bank Gospodarstwa Krajowego wyodrębnia w swoim planie finansowym plan finansowy Funduszu opracowany w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz z ministrem właściwym do spraw gospodarki.
2. Plan finansowy Funduszu określa co najmniej:

- 1) łączną kwotę, która może być przeznaczona na udzielanie kredytów technologicznych w danym roku;
 - 2) łączną wysokość kwoty, do której przewiduje się umorzenia kredytów technologicznych;
 - 3) przewidywane przychody i wydatki.
3. Bank Gospodarstwa Krajowego sporządza dla Funduszu odrębne sprawozdanie finansowe oraz rachunek zysków i strat.
4. Bank Gospodarstwa Krajowego składa ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do końca miesiąca następującego po każdym kwartale, sprawozdanie z realizacji planu finansowego Funduszu.